

letih je bil pri nas kundak (puškino kopito) — Bog, puška pa — majka božja.

O čem kriči cigan brez oblasti?

Ko je pa dosegla nepoštenost, lenoba in nasilje Pašič-Pribečevičeve in Žerjavove družbe vrhunec in so morali ti vladni cigani na najvišje povelje vladnih mest, so se takoj zagnali z vso silo v sedanjo vlado. Poprej kot vladarji so jemali kruh iz državnih blagajn zase, sedaj brez oblasti pa kričijo po svojem časopisju: Glejte ljudje, dva meseca že vladata Davidovič in Korošec in kje je ta, od obeh obljubljeni kruh?

Na ta ciganski krik Pašičevega, Pribečevičevega in Žerjavovega časopisja je odgovoril Radič s to le primero: Vi Rečičani niste kot cigani, ki drugi dan po oranju kričijo in vprašujejo: kje je kruh? Vi najprej orjete, potem sejete, okopavate ter plejete in ako Bog da, žanjete, vozite žito na dom, mlatite, ga spravite v žitnice, ga nesete v mlin, potem moko omesite in na to še le spečete kruh. Lahko se pa tudi zgodi, da kljub oranju, setvi, okopavanju itd. tisto leto do žetve niti ne pride, a vi boste tudi drugo leto ponovno orali ter sejali in obdelovali polje.

Radičevi zborovalci so dobro razumeli to primero z ozirom na težavno stališče, katerega ima sedanja Davidovič-Koroščeva vlada.

Če vlada je komaj nekoliko preorala petletno ledino brezdelnosti prejšnjih vlad, nepoštenosti ter nasilja. V kratkem času dveh mesecev so sedanji ministri vsejali nekaj zrn, ki pa obetajo obilen sad in to pred vsem za one, ki so najnujnejše pomoči potrebni.

Nova vlada je že rešila najbolj pereče vprašanje, katerega so se skrbno izogibale vse prejšnje vlade in to je invalidsko vprašanje. Invalidni zakon je že izdelan ter pripravljen, da ga odobri skupščina. In ta zakon bo dal kruha invalidom, vojnim vdovam ter sirotam.

Koliko se nadalje trudi g. notranji minister Petrovič, da bi vzpostavil enkrat javno varnost, red ter mir v notranjosti države. Ako so skoro pet let divjale ter razsajale Pribečevič-Zerjavove bande tako, da si že skoro nobeden miren državljani ni bil svest življenja, je sedaj presneto težko kar v dveh mesecih te pretepače in batinaše pomiriti in napraviti red.

Koliko zmede je napravil zloglasni Pribečevič kot prosvetni minister. V šolah je s posebnimi naredbami prepovedal Marijine kongregacije, Orla in hotel z vso silo naše šolstvo podivjati s sokolstvom. Koliko dela ter truda stane sedanjega prosvetnega ministra dr. Korošca, da spravi šolstvo v Sloveniji na ono stopnjo, kjer je bilo koj po preobratu. Da dr. Koroščevo delo ni lahko, si lahko predstavlja vsak kmet, ki pozna naše učitelstvo po deželi, ki je žalilob z malimi izjemami: brezversko, sokolaško in orjunsko ter še vedno upa, da se bo po ciganski navadi priplazil do oblasti njihov bog — dr. Žerjav.

Kakor orjeta ledino petletne lenobe in ministrske nepoštenosti gospoda notranji in prosvetni minister, imajo isti trudapolni opravke g. minister za poljedelstvo, prometni minister in minister za agrarno reformo. Hvala Bogu, da so ministri Davidovič-Koroščeve vlade ledino prejšnjih vlad toliko preotali in obsejali, da bo našla narodna skupščina, ki bo sklicana te dni, obilo pripravljenega materiala, ki se tiče najnujnejših potreb v državi in med narodom. Ko bo skupščina sprejela od

Počasi sta potovala, temni, neprodorni plašč pragozdove noči se je zgrnil nad njima, suhe veje so pokale pod njunimi koraki in njihov hrešč se je pomešaval s skrivnostnim in grozečim šuštenjem džungle in strahotnimi klici divjih živali, ki so se po noči zbudile k življenju in iskale plena.

Plahe in boječce se je oziral Clayton zdaj na levo zdaj na desno, vsak hip je mislil, da bo divja zver planila nanj, hitreje je stopil za neznanim divjim človekom, ki je mirno in brez vsakršnega strahu šel svojo pot.

Tedaj udari na njuno uho strel. Slabotem je bil, od daleč je prihajal, od obali sem —

Nehote sta se ustavila in poslušala.

Pa strel se ni ponovil, nobenega glasu ni bilo slišati, le džungla je šuštel in panter je zamolkel zavijal v daljavi.

Kaj se je zgodilo —?

V koči na obali sta sedeli Ine in njena služabnica Barba ter čakali. Tema je ležala skoz okno, strah ju je bilo samote, tesno sta se oklepali druga druge.

Barba je vzdihovala in tarnala ter obžalovala dan, ko je zapustila svojo lepo domovino tam daleč za morjem, Ine pa je molčala.

Pa mirna ni bila. Srce se ji je trgalo, huče slutnje so jo obhajale.

Ni se bala toliko zase ko za očeta in za njegovega tovariša ter za mladega Claytona, ki ju je šel iskat v brezmejne globine džungle.

Ali ju je našel —? Kako se jim godi v temni noči sredi pragozda —? Neznano vpitje in kričanje, lajanje in rjojenje in renčanje se je čulo prav sem v koči. Ali niso že zdavnaj rop krvoločnih živali —?

Pravo

Schicht-ovo milo z znamko „Jelen“

je nepresežno v pralnem uspehu in izdatnosti.
Pranje s Schicht-ovim milom je zabava!

vlade pripravljene zakone in proračun, potem se bodo pokazali tudi za vsakega priprostege človeka vidni — blagodejni znaki gospodarstva ter vladanja nove vlade.

Radič je rekel, da Hrvati niso cigani in o Slovencih tudi moramo reči, da niso. Res smo imeli med Hrvati in Slovenci na najvišjih mestih do predkratkem cigane kot Pribečeviča in Žerjava. Ta družba je sedaj odstranjena in vsak pošten Slovenec mora gledati ter skrbeti, da se ti v kot potisnjeni cigani nikdar več ne priplazijo do vladne oblasti. Nobeden slovenski kmet se pa tudi ne bo zmenil za krik in vik teh odžaganih ciganov, ki so pet let lenuharili, polnili žepe sami sebi, narod pa tlačili in uganjali z njim vsa mogoča nasilja, a sedaj pa zahtevajo po svojih glasilih, ko je začela nova vlada komaj orati ledino, po svoji ciganski navadi: Kje je kruh? Vsak pošten Slovenec ve, da ni cigan, torej ne bo tudi poslušal krika ciganov, kot so: »Jutro«, »Narodo«, »Domovina« in »Tabor«. Cigan le naj kriči, ker delati noče, krasti in nasilja uganjati pa ne more več, ker nima oblasti v rokah. Tak je torej naš odgovor na ciganska vprašanja ciganske Pašič-Pribečevič Žerjavove družbe.

Resolucija sprejeta na anketi vinogradnikov in vinskih trgovcev v Beogradu.

Anketa zastopnikov vinogradnikov in vinskih trgovcev prosi vlado:

1. Da podvzame vse, da se ob priliki pogajanj z Avstrijo doseže sporazum za čim večji izvoz vina brez ozira na odstotek alkohola.
2. Da posveti resno pozornost izvozu naših vin tudi pri pogajanjih z drugimi državami.
3. Da poskrbi za pravično zaščito vinskih trgovcev in vinogradnikov s tem, da se na pogajanja redno pozoveta po dva eksperta.
4. Da se znatno zmanjšajo železniške tarife, ker so one glavna ovira živahni vinski trgovini v državi sami in za izvoz v inozemstvo.
5. Da se čimprej predloži enoten in enostaven vinski zakon, ki določa stroge odredbe proti ponarejanju in zlorabi vina.

In čuj —!

Ali se ni nekaj težkega plazilo ob stenah —?

Da —! Sedaj je čisto dobro čula, kako so stopale mogočne šake krog koče —.

Za nekaj trenutkov je bilo vse tiho. Nato pa je spet razločno čula, kako je velika žival vohala pri vratih, komaj par korakov od nje.

Vsa se je stresla, tesneje se je oklenila služabnice.

»Tiho, Barba, tiho —!« je šepnila. Mislila je, da je Barbino vzdihovanje in tarnanje privabilo žival.

Rahlo praskanje se je čulo pri vratih. Žival je iskala vhoda. Koj na to pa je prenehalo praskanje in iznova so lezle težke stopinje ob stenah. Obstale so pod oknom.

Ine je pogledala in srce ji je zastalo.

»O Bog —!« je šepnila. V okvirju malega, z lesenimi križi zamreženega okna se je prikazala mogočna okrogla glava levinje.

Rahli zvezdni svet jo je obseval in njene zelenkaste oči so se pohlepno in krvi željno bleščale.

»Poglej, Barba!« je šepetala. »Za božjo voljo, kaj naj počneva —? Poglej! Brž! Tam pri oknu —!

Barba je obrnila svoje velike plašne oči k oknu in prav tedaj je levinja polglasno in jezno zarenčala.

To je bilo preveč za Barbine uboge živce.

»O vsi dobri duhovi —!« je kriknila in njeno obilno telo je kakor mrtvo zdrknilo na tla.

Celo večnost se je zdela Ine da je stonela ogromna žival na oknu in gledala v kočo. Nazadnje je pograbila s svojimi silnimi šakami za križe in jih stresla.

Dekletu je zastala sapa, vsak trenutek je mislila da se bo mreža vdala — in žival bo planila v sobo.

Pa mreža se ni vdala, glava je izginila in spet so hodile težke stopinje krog koče in praskanje in vo-

6. Da prometno ministristvo daje na razpolago vinskih izvoznikom specialne vinske cisterne, ki naj se nabavijo iz Nemčije na račun reparacij za normalnotirne kakor tudi za ozkotirne železnice.

7. Da se v bodoče osigura v trgovskih pogodbah s povoljnimi tranzitnimi tarifami prevoz vina preko ozemlja tujih držav.

8. Da se v Pragi in Krakovu zgradi na državne stroške vzorni kleti radi reklame in boljše prodaje naših vin.

9. Da se pospešuje, kjer so ugodni pogoji, gojitev ranih in poznih vrst namiznega grozdja in da se osigura nujen in odgovarjajoč prevoz takega grozdja.

10. Da se odpravi trošarina in ostali državni ter občinski davki na vino, ali se naj vsaj skrijajo na minimum.

11. Da Narodna banka za časa sezone daje kredit solventnim osebam za trgovino z grozdem in vinom, kakor se krediti dajejo tudi trgovcem s slivami in drugim trgovcem.

12. Da država posebno in najenergičnejše pomaga pri snovanju zadružnih kleti.

13. Da se nujno odobri minimalna tarifa za prevoz praznih vinskih sodov.

14. Da se trgovci osvobodijo davka na poslovni promet za vina, ki jih izvažajo v inozemstvo.

Preiskušana zdravila

največkrat

aspirinove tablete "Bayer"

se mnogokrat ponarejajo. Da se obvarujete pred ponarejenimi izdelki, zahtevajte vedno le originalni zavoj "Bayer" (ploščnati kartoni s 6 ali 20 tabletami) s modro-belo-rdečo varstveno znamko. Odklanjajte vse druge zavoje.

hanje pri vratih se je ponovilo, topot močnejše in nagleje. In nato so se vrata stresla pod pritiskom silne levje moči.

Če bi bila Ine Porter vedela, kako močno in trdno so narejena vrata, manj bi se bila bala, da bo kedaj pridrla levinja skozi ta vhod.

Ko je John Clayton tesal in sestavljal vrata ter jih obijal s težkimi počesnimi bruni, tedaj si pač ni mislil, da bodo dvajset let pozneje branila slabotno dekle pred kremplji in zobmi strašnega kralja vseh živali —.

Cele četrt ure je vohala in pihala žival pri vratih in jih stresala ter od časa do časa divje zarenčala od jeze in nepotrpežljivosti.

Končno se je naveličala brezuspešnega truda in Ine je čula, da se vrača k oknu. Postala je za hip pod njim, nato pa se je z vso silo svojega mogočnega telesa zagnala v mrežo.

Lesene veje so zahreščale pod silnim pritiskom, toda vzdržale so ga in težko telo je zdrknilo na tla.

Pa zopet in iznova je levinja ponovila svoj poskus in končno je prestrašeno dekle videlo, da se je del mreže vdal.

V hipu je porinila žival prednje noge v odprtino in za njimi svojo veliko okroglo glavo. Počasi so raztrgala mogočna pleča lesene križe in vedno globlje se je tiščalo gibeno telo skozi okno.

Kakor v sanjah je stala Ine in z rokami na srecu strmela v režeči se obraz.

Ob njenih nogah je ležala polnezavestna Barba. Če jo spet spravi na noge — z združenimi močmi, tako je mislila, bota morebiti porinili nazaj strašno vlomilko.

(Dalje prihodnjič.)